

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮਰ ਨਾਥ ਖੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 149

9 ਜਨਵਰੀ 1968 ਈ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)— ਐੱਸ. 45— ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ— ਕੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ —ਅਜਿਹਾ ਵਿਵੇਕ—ਕੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਕਾਇਆ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ — ਅਖਤਿਆਰੀ ਆਦੇਸ਼—ਕਦੋਂ ਹੋਣੇ ਹਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਾ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। , ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ। ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਹੈ: ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। (ਪਰਾ 12)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਖਤਿਆਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਨਾਲ, ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਪਰਾ 14)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1966, ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ, ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਵਰਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੀ ਕਥਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। 28,000

ਜੀ ਅੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ, ਜੀਆਈਐਨ ਸੀ ਹੈਂਡ ਜੀ ਆਰਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਕੀਲ, ਪੇਟੀ- ਨੋਰ ਲਈ

DN A WASTHY, ਇੱਕ ਡਕਟ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ ਉਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.- ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮਰ ਨਾਥ ਖੁਰਾਣਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੰਬੰਧੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1957-58 ਲਈ 31 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਰਮ ਵਜੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ

ਵਜੋਂ 88,543। ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਮਾਂਡ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 9,000 ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1,48,145 ਤੋਂ ਰੁ. 93,182 ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ Rs. 9,000

(2) ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਫ਼ੀਅਪੀਨਤਾ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 26-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1922. (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਵਜੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 24 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਹਿਤ 21 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਜੀ. 1966. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (5) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਪਾਈਆਂ। ਫਰਮ :-

	ਰੁ.
(1) ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਇ	... 7.303.32
(2) ਰਘੁਨਾਥ ਦਾਸ	... 7.146.54
(3) ਅਮਰ ਨਾਥ	... 2.609.07
(4) ਮਦਨ ਲਾਇ	... ੨.੫੭੯.੯੪ ॥
(5) ਹਰਬੰਸ ਲਾਇ	... 7.758.76

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਫਰਮ ਨੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ। 21 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

M/s Amar Nath Khurana and Sons v. The Appellate Assistant Commissioner of Income-tax; Amritsar, etc. (Gurdev Singh, J.)

ਸਤੰਬਰ, 1966, — ਅਨੈਕਸਰ 'C' ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਫਰਮ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 9.000 ਇਸ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, 28 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਪ ਆਈ ਦੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1966 (ਅੰਕਮ 'ਸੀ'), ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 28.000 ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 24 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ, ਪੰਜ ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਇਸ ਰਿਅਾਇਤ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ 1 ਜੂਨ, 1962 ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਅਤੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। 4,542.62 ਪੈਸੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਹਨ। 3,000 ਹਰੇਕ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 15 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਰੁਖ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। . 3,000 ਹਰੇਕ, 15 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹੀ ਹੈ ਪਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਰੁਕੀ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ 21 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(4) ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਮੁੜ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 21 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ('ਡੀ' ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ) ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। , 1966, ਨਵੇਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 220(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 29th ਦਸੰਬਰ, 1966 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ) ਦੁਆਰਾ 'ਈ'), ਨੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ "ਫਰਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਰਿਫੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਾਪਸੀ। 9,284.60 ਪੈਸੇ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਇਸ ਇਨਕਾਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੋ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਅੱਜ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪੇਡਿੰਗ ਹੈ ਉਹ ਅਪੀਲੀ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1966, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 29 ਦਸੰਬਰ, 1966, ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਮੰਗ ਐਡੀਡ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਧੂਰਾਮ ਟਪਾਰੀਆ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਕੇ

M/s Amar Nath Khurana and Sons v. The Appellate Assistant Commissioner of Income-tax, Amritsar, etc. (Gurdev Singh, J.)

ਬਾਗਚੀ (1), ਵੇਚਾ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਮੂਰਤੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਵਿਜਿਆਨਗਰਮ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (2), ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਯੂਸਫ ਜਾਨ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕੁਇਲੋ (4), ਅਤੇ ਮੈਸਰ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਲਦੇਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਝਾਂਸੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਝਾਂਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)।

(6) ਲੱਧੂਰਾਮ ਟਪਾਰੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਬੋਸ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

“ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 45 ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ “ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ” ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ “ਉਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ” ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, “ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ” ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ compulsory ਬਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਗੁਹਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਸੀ। ਕਾਸ਼ੀਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ 24 ਪਰਗਨਾ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਜੇ.ਜੇ. ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਸ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਬੋਸ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ 20 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 51 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਬੋਸ, ਜੇ.,

- | | |
|-----|-----------------------|
| (1) | 20 ITR 51. |
| (2) | 30 ITR 252 |
| (3) | 37 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 267 |
| (4) | 42 ITR 637 |
| (5) | ਏਆਈਆਰ 1966 ਸਾਰੇ. 176. |
| (6) | 33 ITR 800 |

ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ., ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਅੱਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਲੇਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸਨ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।”

(8) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ *ਕਾਸ਼ੀਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲਾ* ਬਨਾਮ 24 - ਪਰਗਨਾ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

“ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਬੋਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀਜੇ ਦੇ ਨਿਰੀਖਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਫਾਲਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

(9) 20 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 51 ਵਿੱਚ ਬੋਸ, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ, *ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼*, *ਲਿਮਟਿਡ* ਬਨਾਮ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। *ਅੰਬਾਲਾ*, ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਐਲ ਕੌਰ। ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ), ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

(7) 22 ITR 410.

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਤੇ *ਲਯੂਰਾਮ ਟਪਾਰੀਆ ਦੇ ਕੇਸ* (1) ਵਿੱਚ ਬੋਸ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬੋਸ, ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ: —<

“ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ *ਅਸਲੀਲ* ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਮਨਘੜਤ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ

M/s Amar Nath Khurana and Sons v. The Appellate Assistant Commissioner of Income-tax; Amritsar, etc. (Gurdev Singh, J.)

45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸੋਨੀ, ਜੇ., ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਂਬਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਸਪੈਸ਼ਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇਗੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੰਨੀ ਲੁਭਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

(10) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ *ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ* ਬਨਾਮ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇ। ਅਫਸਰ, ਅੰਬਾਲਾ (7)*, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਦੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਐਕਟ.

(11) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

" 1 ਧਾਰਾ 23-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 29 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਲਈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

(12) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਾ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਨੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ" ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ

ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਨੀਲ ਲਿਖਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ + ਉਸ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਾਵਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਭਾਵੇਂ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ

ਡਿਫਾਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲਿਖਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਚੱਜਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 45 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਨੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਹੈ।

(13) ਇਸ 'ਤੇ: ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨਿਯਮ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ tshorti ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦ ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸੂਗਰ ਮਿਲਿੰਗ ਲਿਮਿਟਿਡ ਕੇਸ (7) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵੇਕ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੇਸ ਅਜਿਹੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸੂਆਰ ਮਿਲਿੰਗ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ - ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗਿਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਮੇਰੇ ਓਡੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਚਾ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਮੂਰਤੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ। ਵਿਜ਼ੀਆਨਾਓਰਾਮ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (2), ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ। :

“ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

M/s Amar Nath Khurana and Sons v. The Appellate Assistant Commissioner of Income-tax; Amritsar, etc. (Gurdev Singh, J.)

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੂਜੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਹਾਸੇਰੀਣੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਨਤੀਜੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਪਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਹਰਲੇ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਟੇਅ ਦੇਣਾ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਦੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਂਬਰ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ.

"ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਬਰਬਾਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਪੂਰਤੀਯੋਗ ਸੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੰਗ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਓ-ਡੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਟੇਅ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ*

ਕੋਈ ਪੂਰਨ, ਬੇਕਾਬੂ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਥੋਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਦਿਮਾਗ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨਾਲ।

(14) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਥੀਓਹਿਸਟਰੀਹੋਫ ਕੇਸ ਇੰਪੰਦ ਤੋਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ। ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਵਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ, ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 21) ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਮਨਮਾਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਆਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਅਖਤਿਆਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੇਚਾ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਮੂਰਤੀ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੁਬਾ ਰਾਓ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 257 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਖਤਿਆਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਸੀ.ਜੇ. :->

“ ਜਨਤਕ ਭਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ

ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰੋ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਭਾਵ, ਉਸਨੇ। ਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।”

(15) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦੇਣਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ

M /s Amar Nath Khurana and Sons v. The Appellate Assistant Commissioner of Income-tax; Amritsar, etc. (Gurdev Singh, J.)

ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ.ਐਸ

ਸਿਵਲ ਕੁਰਟਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ

ਦੌਲਤ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1771

12 ਮਾਰਚ 1968 ਦੀ

ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1954 (1955 ਦਾ XIV) — ਐੱਸ. 16 — ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨਿਯਮ (1956)- ਨਿਯਮ 34 ਅਤੇ 43 — ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨਿਯਮ (1963) -ਨਿਯਮ 26(6) — ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਪੰਜਾਬ— ਕੀ ਚੋਣ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ—ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਡਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ — ■ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ— ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।